

بهمن حمه جانی^۱، هژیر رسول پور^۲

۱ کارشناسی ارشد معماری

Bahman.hamejani@yahoo.com

۱ کارشناسی ارشد معماری

Hrasolpor@yahoo.com

چکیده

در حال حاضر روش ساخت و ساز غالب در کشور روش سنتی است که به لحاظ کیفیت غیرقابل کنترل و امکان دخل و تصرف برای ارتقای مشخصات فنی آن بسیار مشکل است. به همین دلیل از متوسط طول عمر کوتاهی نیز برخوردار می باشد. همچنین به دلیل عدم امکان مدیریت صحیح و برنامه ریزی دقیق، قیمت تمام شده روش های سنتی در مقابل محصول نهایی آن گران و در کل فرآیند زمان بربی است.

مهمترین مسئله در حال حاضر گذار آرام و مدیرانه از ساخت و ساز سنتی به روش های صنعتی سازی است. سیاست های کلان باید به گونه ای باشد که با استفاده از ابزارهای حاکمیتی دوبخش افزایش تولید و عرضه مسکن، و مهار سوداگری به صورت توأمان مورد توجه قرار گیرد. در غیر این صورت اتخاذ راهکارهای ناقص، تک بعدی و کوتاه مدت، مشکلات موجود بر سر راه تولید مسکن را بحرانی تر خواهد کرد. مسکن به عنوان یک مسئله استراتژیک نیازمند آن است که به صورت یک بسته کامل سیاستی دیده شود و طی یک فرآیند کامل برنامه ریزی شده و با تعیین یک متولی از ابتدا تا انتهای برنامه وظیفه پیگیری، اجرا و نظارت صورت پذیرد.

واژه های کلیدی:

احداث سنتی ساختمان، مفهوم صنعتی سازی، صنعتی سازی ساختمان